

S og R undlader oven i købet, og det er måske så i frustration over ikke selv at kunne fremføre et sammenhængende udviklingsperspektiv, at forholde sig til lovforslagenes grundlæggende ambition om at gøre forholdene bedre for borgerne i en ny og styrket struktur på det sociale område. Et eller andet sted går jeg jo ud fra, at oppositionen også ønsker udvikling og fremtidssikring af det sociale område, men forudsætningen er åbenbart, at udviklingen ikke må indebære en forandring af det bestående, og vi ved jo, at hvis der skal foregå en fremtidssikring, ja, så bliver vi også nødt til at forandre, og det kræver mod, og det kræver visioner.

Jeg synes jo, at oppositionens hiven og trækken i hjørner og detaljer under debatten i dag bare afslører, at der mangler en sammenhæng, og at der ikke er et fast overblik over, hvad det egentlig er, man vil. Ansvarret skal fortsat fordeles mellem kommuner og regioner, VISO skal yde al mulig social rådgivning, den statslige refusionsordning skal dække størstedelen af kommunernes sociale udgifter osv. osv.

Hvis man prøver på at lave en mosaik af de brudstykker, som oppositionen har bidraget med, ja, så får man et billede og en struktur, der vel til forveksling ligner det, vi har i dag, og det må jo være sådan en eller anden filosofi om, at vi ved, hvad vi har, og det må være godt nok også i morgen. Jeg synes bare ikke, at det er godt nok. Jeg synes ærligt talt, at det er en meget uambitiøs reaktion på de meget ambitiøse lovforslag, der er fremsat fra regeringens side efter aftale med Dansk Folkeparti.

Jeg synes jo, det handler om fremtiden for rigtig mange mennesker, som er afhængige af hjælp fra det offentlige, og der er det vigtigt, at vi ikke bare lader stå til og ikke vil ruste os til de udfordringer, der venter os.

Kl. 16.00

Jeg synes, at Socialdemokratiet og De Radikale har haft ualmindelig svært ved at forklare, hvad det er, der er grunden til, at de vil stemme imod, og det er vel også det, der er baggrunden for, at der slet ikke er blevet stillet nogen ændringsforslag fra partiernes side til det, der ligger, men at man tværtimod har stemt for mine ændringsforslag til de to lovforslag.

Der står i betækningsbidraget, at Socialdemokratiet og De Radikale mener, at dele af forslaget er: »præget af tilfældigheder og manglende viden om behov og udfordringer på det specialiserede sociale område.«

Sagen er jo, at partierne udmærket ved gennem de mange drøftelser, vi har haft undervejs, at det ikke er rigtigt. Vi har tværtimod nøje drøftet de enkelte punkter igennem. Partierne ved også godt, at regeringen har haft inddraget de relevante parter, at der er sket en grundig af-dækning af, hvordan forholdene egentlig er i dag, og at der målrettet er samlet op på de mangler og tilfældigheder, som kan gøre sig gældende i det nuværende system.

Sagen er jo, at vi ved, hvad vi har, og vi ved, at med de elementer, der er i de her to lovforslag, bliver det bedre fremover. Derfor synes jeg, det er ubegribeligt, at Socialdemokratiet og De Radikale vælger at holde fast i det bestående og vil stemme imod de to lovforslag. Jeg synes, det er ærgerligt, at partierne ikke vil bidrage til at give den sociale indsats det løft, som regeringen og Dansk Folkeparti lægger op til.

Der har under debatten været kritik af nogle enkelte punkter, og dem skal jeg vende tilbage til, men jeg vil understrege, at jeg synes, at hvad der skulle være Socialdemokratiets og De Radikales alternativ til de fremsatte lovforslag, ja, det blafrer mildt sagt i vinden.

Men lad mig nu komme ind på nogle af de enkeltpunkter, som har været berørt i forbindelse med debatten i dag.

Der har været megen snak om hele økonomisiden og den foreslåede refusionsordning. Det er jo naturligvis sådan, at de enkelte kommuner skal sikres en tilstrækkelig finansiering til at løse deres opgaver, og derfor gennemføres der jo som led i kommunalreformen en udlig-ningsreform, som skal udjævne ændringerne i byrdefordelingen mest muligt.

Vi er jo fra regeringens side enige i, at det er et særlig sårbart område, og det er jo præcis derfor, vi har bedt finansieringsudvalget om at tage særlig højde for de særlig udgiftstunge enkelt-sager på det sociale område ved at komme med konkrete forslag til en refusionsordning. Det er jo helt unikt for det sociale område.

For at konkretisere, hvad der ligger i en sådan ordning, har vi i lovforslaget medtaget det bedste bud, man kan komme med inden finansieringsudvalgets undersøgelser og overvejelser. Selvfølgelig er det under forudsætning af, at den endelige fastsættelse af refusionsordningen først sker i tilknytning til fastlæggelse af ændringer i tilskuds- og udlig-nings-systemet. Jeg mener jo, at det konkrete forslag, der er lagt frem, giver den bedste balance mellem individuelt ansvar og